

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Indicir nefrancate nu se pri-
mește. — Manuscrisurile nu se
retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiunea în
Brașov și la următoarele
BIBLIOTECI de ANUNȚURI:
la N. Dukas Nachf.,
A. Asgenfeld & Emeric Les-
ner, Heinrich Schalek, A. Op-
pelt Nachf., Anton Ooppelik,
K. Knapstein, la A. V. Gold-
berger, Ekstein Bernat, Iuliu
Kopold (VII Erzsebet-körut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR:
se scrie garmond pe o coloană
și ban pentru o publicare. —
Publicări mai dese după tari-
fi și învalia. — RECLAME pe
pagina 3-a o seriă 20 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

A N U L L X V .

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe șase luni
12 cor., pe trei luni 6 cor.
N-rii de Dumneș 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Dumneș 8 franci.
Se prenumeră la toate ofi-
ciile poștale din țară și din
afară și la d-nii colectori.
Abonamentul pentru Brașov
Administrațiunea, Piața Traze,
Târgul Inului Nr. 90, etajiu
I.: Pe un an 20 cor., pe șase
luni 10 cor., pe trei luni 5 cor.
Cu dospel în casă: Pe un an
24 cor., pe 6 luni 12 cor., pe trei
luni 6 corone. — Un exemplar
10 bani. — Atât abonamentele
cât și inserțiunile sunt a se
plăti înainte.

nr. 113.

Brașov, Joi 23 Mai (5 Iunie).

1902.

Din cauza sfintei sărbători de mâne, Joi,
Măzarea Domnului, diarul nu va apăre până
la sâmbătă.

Pacea în Africa-de-sud.

Fie dīs spre lauda vecinică a
eroismului, ce l'au desfășurat Burii
în războiul lor atât de îndelungat și
răncen cu Englesii apărând inde-
pendența republicelor lor, — vestea
despre semnarea condițiunilor de
pace de către mandatarii burii în
Pretoria, a surprins mai mult pe
amicii cauzei lor din totă lumea,
decât le-a cauzat bucurie.

I-a surprins, fiind-că așa de
mult s'a înrădăcinat credința în fir-
mă rezoluțiune a Burilor de a-și
apăra independența lor până la cea
din urmă picătură de sânge, încât
nu admiteau posibilitatea, ca, pe câtă
vreme comanda bure nu erau de
tot zdrobite, Burii să cedeze și să
se supună sorții crude, renunțând la
independență.

Tote în viața acēsta au însă
mărginea lor. Și eroismul cel mai
mare pōte rezista numai până la un
loc forței majore.

Nu încapē indioială, că coman-
danții burii ar fi fost în stare să con-
ducă lupta, pōte încă multă vreme,
dar ei au trebuit să se convingă în
faptă din urmă, că speranțele ce și-
le-au pus într'o eventuală intervențiã
a puterilor au fost deșerte și că, cu
toate că erau puși în situațiã tristă
de-a trebui să se supună și să recu-
lece autoritatea regelui Engliterei,
— momentul de față, când însuși
regele Eduard al VII-lea a inter-
venit în favorul păcii, era cel mai
favorabil, ce se putea cugeta în im-
prejurările date și care mai târziu
nu li-s'ar mai fi oferit. Intr'adevăr
punctele de pace stabilite la Pre-
toria sunt după declarațiunile făcute
de guvernul engles în parlament,
de așa, încât se pōte dice, că su-
punerea armatei bure se face fără
ca să se derōge întru nimic erois-
mul și onōre națiunei invinse.

Nu li-s'a lāsāt cei drept Burilor
nici cel mai mic rest din indepen-
dența lor de mai înainte. Republicile
Transvaal și Oranje sunt decretate
de colonii englese, dēr în schimb,
indată ce regimul militar va fi în-
locuit cu cel civil, Burilor li-se va
da autonomie internă pe basă re-
presentativă. Li-s'a mai conces Burilor
amnestiã deplină, ēr Transvaalul
și Oranje au fost liberate de orice
obstacole de-a plăti Angliei vre-o
despăgubire de război, ba din con-
tra Anglia le va da încă bani pen-
tru a-și putē reedifica fermele pus-
tite. Ceea-ce este însă mai impor-
tant Burilor li-se lasă liberă limba
maternă, olandesă, în toate școlile
publice din Transvaal și Oranje și
li-se concede a-se folosi de ea în-
aintea judecătorilor țării.

Cun cuvânt rezultatul păcii nu
este tocmai nefavorabil viitoare des-
voltări naționale a Burilor.

Unul din diarele marī din Lon-
dra dice, că „Burii au renunțat cei
drept la independența lor, dēr prin-

tr'asta încă n'au pierdut mult, căci
vor fi tratați cum tratēzã Anglia tōte
coloniile sale“.

Se va vedē cum se vor tinē de
cuvânt Englesii. Nu trebuie să uităm
însē, că, deși pacea s'a încheiat, va
trece încă mult până ce poporațiunea
republicelor va fi și *pacificată*.

Pentru moment face numai o-
nōre pressei englese, că nu se sfi-
ește a declara cu totă sincerita-
tea, că Englesii au avut să lupte
„cu cel mai vitēz dușman, căruia
i-s'au împotrivit vre-odată trupele bri-
tanice și coloniale“.

† Episcopul Michail Pavel.

Luni sēra, după espedarea foii, am
primit din Oradea-mare următoarea tele-
gramă:

Oradea-mare, 2 Iunie. Inmormen-
tarea episcopului Pavel, care a rēposat
erī subit la Slatina Maramureșului, pre-
dilectul sēu Tusculum, se va face Mier-
curi în 4 Iunie tot acolo. La înmormen-
tare plēcã doi canonic și mai mulți mi-
reni. Curtea episcopescă, banca „Bihor-
reana“, casa comitatensă, și multe edificii
publice au arborat stēguri negre. Doliu
general.

Foile române și străine despre Pavel

Aprōpe tōte diarele românesce se
ocupă la loc de frunte și pe larg cu apre-
cierea vieții publice de o jumătate de
secol a repausatului episcop Pavel. Foile
unguresce de asemenea consacră memoriei
ilustrului defunct elogiōse articole.

„Tribuna“ din Sibiu scrie la loc de
frunte, că „națiunea română pentru care
(decedatul) atât de neobosit a muncit o
viețã întregă, va pronunța cu cea mai
mare eylvie numele de „Pavel“ și va sci
sē-i fie recunoscētore întot-dēuna. Mem-
oria episcopului Pavel va trăi vecinic
în inimile Românilor“.

Diarul „Drapelul“ din Lugōș scrie în
articol de fond:

„De abia au rēsunat ultimele sunete
ale jubileului de 50 ani al preoției și etã
pe neașteptate stinge cruda mōrte firul
vieții jubilatului dela care am așteptat
încã cu drept cuvânt fapte mari întru
mărirea lui Dumneșeu și fericirea popo-
rului încredințat pastoririi lui... Un suflet
nobil a trecut la cele eterne, o inimă
caldă românescã a încetat de a mai pal-
pita. De unde să luăm cuvinte, pentru a
esprima nemēsurata durere, ce cuprinde
biserica gr. cat. română în aceste zile de
grea cumpănã?“ etc.

Dintre diarele străine „Pester Lloyd“
scrie:

„Mai bine de cincē decenii a lucrat
pe cariera preoțescă, pe care el în vir-
tutea eminentelor sale calități, forțe re-
pede a înaintat la un grad atât de înalt
al ierarhiei... Ca episcop a fost întotdēuna
adevărutul părinte al diecesei sale. Mod-
estia sa fără margini se remarcã în orī-ce
împrejurări, cu deosebire însă înainte de
asta cu câte-va săptămâni, când la dor-
rința sa, jubileul de 50 ani al preoției
sale s'a serbat în cea mai mare liniște, ēr
clerul diecesei a trebuit să se mulțumescã
a-și esprima venerațiunea pentru iubitul

păstor al sēu prin o simplă adresă. —
Repausatul episcop ducea o viețã simplă,
aprōpe puritană. — Când înainte de asta
cu mai mulți ani s'au făcut demonstra-
țiuni în Oradea contra Românilor, epis-
copul Pavel s'a simțit forțe dureros atins.
După demonstrațiuni, Majestatea Sa cu
ocasiunea manevrelor, îl întrebã, când se
întōrce la Oradea? — Episcopul a rēs-
puns: „Acolo nu mă pot întōrce, Majes-
tate, mi-s'a devastat palatul“.

Simpatia Majestății Sale pentru epis- copul Pavel.

Alte foi relevēzã simpatia deosebită,
de care se bucura repausatul episcop la
Majestatea Sa. Dēcã se întēmpla, sē nu
se presente timp mai îndelungat în au-
diență, Majestatea Sa îl întâmpina cu vor-
bele: „De ce n'ai venit de atâta timp?“

„Acolo se mă înmormențati, unde volū muri“.

Episcopul și-a esprimat de repeți-
te ori dorința, să fie înmormențat acolo, unde
va muri și corpul lui să nu fie transportat
nicăiri. Dorința acēsta a fost respectată,
etã de ce înmormențarea se face în Sla-
tina, unde l'a ajuns mōrtea, cu tōte că
dorința diecesei ar fi fost, să-i aibã rēmă-
șițele pãmēntesci în mijlocul sēu, unde a
desvoltat activitatea sa binecuvēntată.

Amēnunțele morții.

Diarul „B. H.“ aduce următoarele
amēnunțe:

Episcopul se afla la stabilimentul de
băi din Akna Slatina, pe care l'a cum-
pērat la 1886 dela baronul Stoica, prefă-
cēndul cu mari cheltueli într'un adevērat
paradis. Sâmbătă sēra pe la orele 9 s'a
culcat ca de obicei. Alătura de odaia
sa era Ioan Mihalca, directorul băilor. La
unul după mieșul nopții a sunat. Intrând
Mihalca, i-a spus: „Pune-mi repede com-
presă rece pe pept, căci stau să mor.“

Mihalca a luat îndată mēsuri, ca să
se aducã compresa.

„Trimite îngrabă după preot“, con-
tinuă episcopul, „mē sfērșesc.“

Mihalca trimise după preot. În res-
taurantul băilor musica încetã momentan
și mulți din oșpeți s'au adunat în jurul
casei, unde episcopul se lupta cu mōrtea.
Episcopul, spune „B. H.“, tușia mereu și
vorbia românesce, numai cătrã mașinistul
băilor a dīs pe unguresce: „Veđi, fiule,
așa-i că ț-am spus, că am să mor de
apoplexie!“

După orele 2½ s'a întors pe partea
drēptă și și-a dat sufletul. Peste douē mi-
nute sosi preotul Ioan Doroș și medicul
Dr. Gally. Poporul român din împrejurime,
auđind despre mōrtea episcopului, s'a adu-
nat în masse, cerēnd să fie lāsāt a vedē
pe binefăcētorul sēu.

În Sighetul-Maramureșului casele
erau tocmai pavozate cu stēguri trico-
lore în onōre episcopului catolic din
Sătmariu, care venise la confirmație în
acel oraș. La vestea morții episcopului
Pavel, în locul stēgurilor tricolore s'au
arborat stēguri de doliu.

Moștenitorul.

Episcopul Pavel, după cât se scie
până acuma, n'a lāsāt testament. Avereã
rēmasã o va moșteni nepotul de frate al
repausatului, d-l Mihail Pavel junior, mare
proprietar și archivar la comitat în Sighe-
tul Maramureșului.

Condolențele.

Capitolul episcopesc din Oradea a
primit numēroșe condolențe. Prima con-
dolență a sosit dela cabinetul Majestății
Sale. Au mai condoleat ministrul preșe-
dinte Szell, ministrul Wlassics, nunțiul
papal din Viena, toți episcopii etc.

Inmormențarea.

Inmormențarea se face astăzi, Mer-
curi, în orele antemeridiane. Din partea
diecesei de Oradea s'a delegat canonicul
prelat Dr. Lauran și canonicul M. Neșiu;
din Blășiș participă la înmormențare Esc.
Sa metropolitul Dr. Mihalyi, însoțit de
canonicii Dr. Bunea și Dr. Hossu. Din
Lugōșiș a plecat episcopul Dr. Radu,
însoțit de canonicul vicar Boroș. Muni-
cipiul Oradiei-marī a fost reprezentat prin
notarul Borde și consilierul Komlossy, ēr
din partea comit. Bihorului s'au presen-
tat mai mult deputațiuni sub conducerea
viceșpanului P. Szanyogh.

Clușiș 2 Iunie 1902.

(Mōrtea episcopului Pavel și institutul
„Economul“ din Clușiș).

Îndată-ce a sosit trista veste, că ne-
muritorul Episcop al Oradiei Marī a pă-
răsit viețã, direcțiunea institutului de cre-
dit „Economul“ a dispus arborarea stindar-
dului negru pe casa institutului, fiind de-
cedatul membru fondator și unul din cei
mai mari sprijinitori ai acestui institut.

Tot-odată direcțiunea s'a îngrijit, ca
institutul să fie în mod demn reprezentat
la actul trist al înmormențării. Și-a espri-
mat prin depeșã condolențele sale capi-
tulului și familiei, și a dispus să se depunã
o cunună pe sicriu.

Confiscări în infinit.

După espedarea numērului de
Luni al fōiei nōstre, am primit dela
Sibiu următoarea telegramă, cu data
de 2 Iunie.

„Procurorul cu judele de instrucție a
confiscat astăzi tōte esemplarele din
„Cartea de aur“. Motivul agitație“.

Am arătat la timpul sēu cu-
prinsul „Cărții de aur“, de T. Păcă-
țianu. Nu se face în acēsta carte
decât istorie, se înșirã și esplicã fap-
tele trecutului, în mod obiectiv și
așa cum în adevēr s'au petrecut.

Se vede însă, că am ajuns așa
departe cu acțiunea, cu tactul și cu
înțelepciunea guvernelor unguresce,
încât ađi se timbrēzã de „agita-
ție“ tot ce aparține unor epoce, ce
vorbesc de suferințele și luptele se-
culare ale Românilor pentru limba,
naționalitatea și cultura lor româ-
nescã.

„Cartea de aur“, despre care
vorbim, nu e destinată a fi manual
de școlã, este scrisă pentru acea
parte a publicului nostru adult,
care se interesēza a cunoșce istoria
trecutului nostru, pe basa actelor, a
faptelor și documentelor, ce le ci-
tēzã și le reproduce în tōtã esten-
siunea autorul cărții. Cum pōte fi
dēr o ast-fel de scriere, ce nu e su-
pusã aprobării ministrului, oprită și
confiscată într'un stat, care se laudã,
că ar avē o libertate de pressã ca
puține altele?

Suntem curiosi a afla pe ce-si bazează în cazul de față procurorul învinuirea de „agitatie“ — căci, re- peșim, în „Cartea de aur“ nu se face decât istorie și érašî istorie?

Așteptăm deslușiri detaiate cu încordare atât mai mare, cu cât scim, că în volumul I, despre care e vorba, se tratéză numai de evenimintele dinainte de 1848 și despre cele ce s'au petrecut până pe la 1860.

De când pôte fi privit și denunțat ca „agitatie“, când cine-va scrie istoria nepărtinitore a timpurilor trecute?

Dacă guvernul crede, că prin astfel de măsurî neînțelese de nici un om cu judecată nepreocupată, prin astfel confiscări va câștiga masele populare române, atunci este în mare rătăcire.

† Basiliu Rațiu.

Blașiū, 3 Iunie n. 1902.

Din șirul bărbaților distinși ai némului românesc, și-a mai terminat unul cariera pământescă, lăsând după sine un gol simțit de toți aceia, cari au avut fericirea a-l cunosce și a munci cu densusl într-o brazdă.

S'a stins érašî o inimă nobilă, un caracter ferm, un preot evlavios, un Român adevărat, care numai pentru sfânta biserică și pentru națiunea sa, copleșită de vitregitățile sortii, a trăit și a muncit.

S'a stins o viață nobilă, care în toate privințele a fost model.

Basiliu Rațiu, acest bărbat atât de bine cunoscut tuturor Românilor din Transilvania, care a binemeritat pentru biserică și neam, nu mai este între cei vii! Răposatul s'a născut la 7 Iulie 1837 în Căpâlna-de-jos, comit. Tîrnavei-mici, din părinții agricultori Ioan Rațiu și Ana Duma. Tatăl său, inteligent și deștept cum era, i-a dat o creștere bună, deși fiul său trebui să întempline multe greutăți până își termină studiile gimnasiale în gimnasiul din Blașiū. Ca cei mai mulți dintre bărbații noștri eminenti, și tînerul Basiliu Rațiu încă a trebuit să se lupte cu multe și mari neajunsuri materiale, cu toate acestea el tot-decuna fû înțeleși mai ales studenți creștinați în gimnasiul Blașiului.

Studiile gimnasiale le-a terminat în 1860, și în 6 Iulie făcû esamenul de maturitate cu bun succes. Tînerul abiturient păși acum pe cariera sublimă și grea a preoției, intrând ca alumn în seminarul teologic archidiececan din Blașiū, unde a terminat cu splendid succes cursul prim. Anul următor superiorii săi aprețind talentul și diligența lui extraordinară, îl trimiseră pe tînerul cleric în seminarul din Viena, unde apoi a terminat asemenea cu bun succes și celelalte cursuri de teologie la anul 1864.

Reîntors la Blașiū încă în același an fû numit în 30 Octomvrie profesor gimnasial.

La 18 August 1870 fû chirotonit de preot celibe.

În urma zelului și capacității sale, în anul următor, adică în 1871 este numit profesor de teologie, în care calitate a predat cu mult zel și dragoste studiul biblic mai mulți ani de-arîndu, până la 1884. Ca profesor el desvoltă în toate direcțiunile o activitate într-adevăr laborioasă.

Din 1872 îl vedem figurând ca membru în comisia scolastică archidiececană la censurarea cărților de școlă. Tot în acel an e numit asessor ordinar la tribunalul matrimonial de a II-a instanță. În 1874 e numit membru al exactoratului archidiececan; în 1877 defensor la tribunalul matrimonial de a II-a instanță, ér la 1881 e distins cu titlul de asessor consistorial.

Metropolitul Dr. Ioan Vancea la an. 1884 îl trimite în Reghinul-săsesc ca paroch și protopop al aceluï tract. Aici aduse în bună ordine multe lucruri neglijate; puse tractul și școlile lui în stare

corespundătoare și ridică la un nivel mai înalt, prin înțelepciunea sa rară și atitudinea-i energică, raporturile din tractul său. În scurtă vreme câștigă iubirea tuturor credincioșilor săi, ba chiar și a străinilor, cari toți îl întempinau cu adênc respect. În general, ea paroh și protopop al Reghinului-săsesc își câștigă pe toate terenurile multe și însămbrate merite, ér capul archidiecesei aprețind serviciile sale, la 1888 îl distinge cu încrederea sa și îl înaintéză în post mai înalt, numindu-l de paroch și vicariu foraneu al Făgărașului.

În calitate de vicariū al Făgărașului el sciū ține ordine esemplară în parochiile sale. Făcû tot ce era posibil pentru progresarea morală și intelectuală a aceluï vicariat.

Aici el însé nu este numai conducătorul bisericesc al vicariatului, ci tot odată și în luptele comitatense încă este cel dintâiu ostaș. Ca o sentinelă veghiéză pururea neadormit asupra cauzei românesce. În congregațiunile comitatense el tot-deuna se distinge prin iubirea de nê, apărând interesele noastre pururea neînfricat, cu o energie de-opotrivă admirată și de conaționalii săi și de tabăra contrară. Entusiasmul său pentru toate cauzele românesce a fost înadevăr tot-deuna nestrămutat.

Un caracter antic și un model în ade- văr demn de imitat.

Acéstă atitudine a sa de sentinelă neadormită a intereselor noastre în acest glorios colț al Ardélului, făcû persóna vicariului Basiliu Rațiu simpatică și de toți respectată. Și acum încă sunt vii amintirile plăcute, ce se légă de numele său, în viața românescă a Făgărașului.

Când în 1898, în urma numirii de canonic a profesorului Dr. Victor Smigelski, se simția atât de mult lipsa de profesor la seminariul teologic din Blașiū, atențiunea preabunului nostru Archiepiscop și Metropolit se întorse spre distinsul preot al archidiecesei și îl invită la catedra vacantă a studiului biblic. El urmă invitărei și din 1 Februarie a anului 1899 ocupă catedra, ce i-se oferî, în care calitate a muncit până înainte de mórte.

Pe lângă demnitatea de profesor el mai purtă și oficiul greu de rector al Seminarului teologic archidiececan, distinsându-se și în calitate archidiececan, distingîrile sale eminente, prin dragostea mare de muncă, prin inima sa bună și prin conștientitate în oficiul său. Toți, și cei mai mari și cei mici, l'au iubit și stimat de-opotrivă.

Din primele momente, de când l'am cunoscut, nici-când n'am încetat a admira pe acest veteran piu, modest, înflăcărât și iubitor de jertfe pentru neam. Pe nimeni n'a supărat, tutur le-a dat cinstea, pe toți i-a ajutat, și numai acelaia nu i-a dat, care nu s'a apropiat de inima sa cea nobilă.

Dér el nu a jertfit numai pentru persóna singuratică, ci tot-deuna și-a adus tributul său de jertfă, unde a fost vorbă de ori-ce scop filantropic, cultural, literar, ori politic-național. A fost mare sprijinitor al literaturii românesce, în cele mai multe societăți seu întreprinderi românesce de diferite caractere pe Basiliu Rațiu îl vedem figurând ca membru ordinar, ori fundator. Astfel îl întempinăm ca membru ordinar al „Asociațiunei“, căreia îi despărțemntul Făgărașului timp de 10 ani (1888—1898) i-a fost director activ; îl vedem ca membru fundator al „Societății pentru crearea unui fond de teatru român“, al Reuniunei învățătorilor gr. cat. din diecesă, al Reuniunei femeilor gr. cat. din Făgăraș, al Societății „Progresul“ din Făgăraș, etc.

În manifestațiunile noastre naționale vicariul Basiliu Rațiu încă a luat parte activă ca membru al comitetului național. A fost și el printre acușatii în procesul Me-morand, dér fû achitat. A resimțit însé mai târziu consecențele, căci din cauza atitudinii sale politice guvernul nu aprobă alegerea lui de canonic metropolitan.

Jertfele sale amésurat împrejurărilor au fost cu drept cuvânt foarte mari. Amintim numai câte-va: așa la 1890 și 1891 a

contribuit cu 2000 de corône la ridicarea școlii române gr. cat. din Făgăraș, care ađi e una dintre cele mai frumoșe școle românesce; la edificarea gimnasiului din Blașiū a dăruit 100 cor., pentru fondul Vancean a depus 2 acțiuni dela „Albina“ în val de 1000 cor., ér mai târziu în Sinodul din 1899 tot pentru acel fond a mai dăruit în acțiuni 1000 cor. Contribuirile sale la diferite colecte publice cu scop cultural ori filantropic, sunt nenumărate. Și ceea-ce este lucru cam rar în viața noastră, el a fost unul dintre cei mai însuflețiți sprijinitori ai țiaristiceii noastre, care — durere — încă și ađi atât de mașter este sprijinită de societatea noastră, cu toate că țiaristica duce, am puté dice, rolul cel mai însemnat în deșteptarea și nutrirea sentimentelor naționale la ori-care popor.

S'a ocupat densusl, pe lângă multele agende împreunate cu oficiile sale grele, încă și cu literatura, deși în acéstă privință a produs puțin.

La activul său literar putem pune câte-va predice și studii telogice apărute prin revistele noastre și un *Catechism* pentru școlile populare, care până acum a eșit în mai multe ediții.

Bărbatul acesta muncit și muncitor, model de jertfă și abnegațiune, ađi nu mai este între noi.

În timpul din urmă suferia mult de o crudă bôlă de stomac. Credea, că va afla scăpare prin operațiune medicală, decî s'a dus la spitalul din Sighișora, pentru a-se supune acestei operații grele, care însé s'a sfârșit cu totala catastrofă. Duminecă în 1 Iunie la 3 ore p. m. a trecut la cele eterne. Il deplângem cu toții!

Fie-i memoria binecuvântată!

Dr. I. Rațiu.

Incheierea păcii anglo-bure.

Résboiul dintre Buri și Englesi în Africa-de-sud s'a sfârșit. El a durat din Octomvrie 1899 până în Iunie 1902. În tot decursul acestui crâncen résboi, gloria și faptele mărețe de arme au fost pe partea Burilor, la urmă însé puterea și stăpânirea cade ca prin farmec în mâ-nile Angliei.

S'a sfârșit așa-dér seria luptelor mari și legendare, ce le-a purtat eroicul popor al Burilor pentru libertate și neatârnaire, ér dela Pyrrhus încóce istoria abia decă mai înregistrează o „invingere“ atât de tristă, ca aceea, pe care au repurtat-o armatele lui Roberts și Kitchener asupra Burilor.

Despre acest mare eveniment al țilei dăm ađi următoarele sciri:

Mare bucurie în Londra și pretutindenî în Anglia. Alaltăeri s'a cetit în camera comunelor din Londra, prin *Balfour* primul lord al tesaurului, convențiunea privitoare la „capitularea“ armatei bure, aprobată de guvernul engles. Convențiunea cuprinde următoarele puncte:

I. Cetățenii în luptă *depu* *imediat* *armele* și predau toate tunurile, puscile și munițiunile, cari sunt în posesiunea, ori sub controlul lor. Ei renunță la resistentă mai departe contra autorității regelui Eduard VII, pe care îl recunosc de *suveran legal*.

II. Toți cetățenii sub arme, cari se află înafară de frontierele *coloniiilor* Transvaal și Oranje, și toți prizonierii de résboi, cari actualmente se gășesc înafară de Africa-de-Sud și cari sunt cetățeni, decă vor declara, că au să fie supușii regelui Eduard, vor fi readuși îndată-ce se vor fi câștigat mijloce de transport și susținere.

III. Cetățenii, cari se predau și se reîntorc astfel, nu sunt despoiați de libertatea lor personală, seu de proprietatea lor.

IV. În contra cetățenilor, cari se predau ori se reîntorc, nu se va deschide procedură civilă seu penală pentru faptele, cari stau în nex cu résboiul. Punctul acesta însé nu se referă și la anumite fapte, cari se opun usațelilor belice și cari vor veni în desbaterea tribunalului militar, îndată după încetarea ostilităților.

După cetirea convențiunei, lordul *Balfour* continuă:

Limba olandesă (*vaal*) se va preda în școlile publice din Transvaal și Oranje, unde vor dorî părinții, și întrebunțarea ei e permisă și la tribunale, decă acéstă va fi necesar în interesul justiției. Purtarea armelor e permisă aceloră din coloniile Transvaal și Oranje, cari au necesitate de ele și cari vor căpéta licență legală. Îndată-ce va fi posibil, *regimul militar va fi înlocuit cu regimul civil*, și îndată-ce vor permite împrejurările se vor întroduce și institutiile reprezentative, din cari isoresce *autonomia*. Cestiunea, decă indigenii să câștige drepturi electorale, se va decide numai după întroducerea autonomiei. Nu se vor pune dări pe proprietățile de pământ din coloniile Transvaal și Oranje pentru rebonificarea cheltuielilor de résboi. Îndată-ce are loc înlocuirea, se vor numi comisii în toate districtele, ele vor fi presidate de un funcționar și vor fi reprezentați locuitorii districtului cu scop, ca ómenii să fie sprijiniți în realuarea proprietăților etc. Guvernul engles va pune la dispoziția acestor comisii *trei milioane funți sterlingi*...

Convenția a fost iscălită de *Kitchener* și *Milner* în numele guvernului engles, apoi de *Steyn*, *Devell*, *Oranjer* și *Hertzog* în numele guvernului olandez și de *Schalk-Burger*, *Reitz*, *Louis Botha* și *Delarey* în numele guvernului transvaalian.

Regele *Eduard* a adresat poporului o proclamație, în care declară, că scirea despre încetarea ostilităților l'a satisfăcut nespus de mult. E convins, că după încheierea păcii va urma grabnic bunăstarea nouelor state. Dorește, ca amărăciunile cauzate de résboi să fie înlocuite cu buna înțelegere reciprocă și prin muncă comună să fie promovată bunăstarea *țării comune*.

Lui „*Daily Mail*“ i-se vestese din Pretoria: Congresul bur din Vereenigin a aprobat unanim convenția de pace, pe care delegații congresului și Kitchener au iscălit'o Sâmbătă séra târziu în Pretoria. Punctul din urmă, în jurul căruia a fost o discuție agitată, forma dorința Burilor, ca pentru ratificare, convenția să fie trimisă și lui *Kruger* și delegaților buri din *Europa*. Kitchener a respins însé hotărî dorința acéstă, și astfel *Kruger* a fost *total ignorat*.

Despre încheierea păcii *Kruger* n'a sciut nimic direct. El a aflat numai din telegrama, ce i-s'a trimis guvernului olandes. Scirea l'a surprins foarte tare și a țis: *Dómne Dumneđeule, asta nu se pôte!*

Toțe foile din Londra au anunțat în ediții separate încheierea păcii. Populația Londrei e răpător de bucurie. Ea glorifică pe rege. Lord-majorul Londrei a vestit pacea cu cuvintele: „*The peace is proclaimed*.“ (Pacea s'a proclamat).

SCIRILE DILEI.

-- 22 Maiú v.

† *Basiliu Rațiu*. S'a dus din mijlocul nostru încă unul dintre Români de inimă, dintre luptătorii pentru cultura națională, desinteresăți și gata de jertfă. *Basiliu Rațiu*, fostul vicar al Făgărașului și rector seminarial la Blașiū, lasă după sine cele mai adênci regrete, căci o viață modestă, laborioasă, bogată în fapte bune, creștinesce și naționale i-a fost asigurată de mult stima și simpatia tuturor ómenilor de bine. În mijlocul muncii sale neîntrerupte ca profesor, preot, vicar etc., *Basiliu Rațiu* n'a uitat nici-odată de marile sale îndatoriri ca Român. A fost un suflet bun și avântat pentru faptele și întreprinderile nobile, și ceea-ce îi atribuim, ca un deosebit merit în favorul bunei înțelegeri și a solidarității între fiii neamului nostru, este, că mai ales pe timpul cât a fost vicar în Făgăraș, a sciut să încunjure amosități și certe seci profesionale pri-

to atitudine, care sciea să unescă demnitatea preoțescă cu tactul și bunul simț al Românului. Biucuvântată fie în veci amintirea lui!

Despre viața și meritele fericitului rector seminarial publicăm la alt loc o schiță biografică foarte elocventă. Aici vom urma să anunțăm fenebral dat din partea corpului profesoral din Blăși:

— Corpul profesoral și superioritatea de la seminarul teologic archidieceșan din Blăși anunță adormirea în Domnul a iubitului lor superior și coleg **Basiliu Rațiu**, fost **vicariu foraneu greco-catolic la Făgăraș**, rector și profesor seminarial, asesor istoric etc., întâmplat după suferințe îndelungate în Sighișoara, ați după ce a murit la 3 ore, în anul al 65-lea al etății și al 32-lea al preoției sale, fiind deja preștit cu ss. Sacramente ale muribunților. Însemintele iubitului adormit în Domnul vor așeza în 3 Iunie la 3 ore p. m. în cimitirul gr. cat. din loc. **Blăși**, în 1 Iunie 1902. **Rugați-vă pentru sufletul celui ce a iubit biserica și némul său!**

Maghiarisarea numelor de localități. Comisiunea instituită pe baza art. IV. 1898 a elaborat materialul din 10 comitate, rezultatul lucrărilor însă până acum nu este cunoscut. Secțiunea din Budapesta a societății carpatine transilvane s'a adresat acum ministrului de interne și răzăminte, să publice lucrările numiției comisiei și să o îndemne tot-odată la accelerarea acestor lucrări. Secțiunea accelerează, că maghiarisarea numelor de localități nicăiri nu este așa de necesară (!) ca în Transilvania, unde în privința acésta domnesce cea mai mare desorientare, și până nu se va regula definit maghiarisarea numelor, nu este cu puțință a scote la hărăț atât de necesară pentru turiști (!) așa ne spun foile maghiare.

Dela Năsăud primim următoarea scire bucurătoare: Alegerile pentru congregarea comitatului Bistrița-Năsăud, cari, în cauza abuzurilor săvârșite de fostul foto-pretor de tristă memorie Bodó Kálman, în două rânduri au fost anulate de către comisiunea verificătoare dela comitat, au făcut din nou, a 3-a oară, în 30 apei Maii a. c., cu strălucita învingere în partea Românilor. Lista națională, afară de un Ungur și un Sas, a reușit, astfel cercul electoral al Năsăudului, aproape în totalitate românesc, trimite în congregarea comitatensă, pe periodul până la finean an 1907, pe următorii bărbați, cari au intrunit încrederea obștii românești în acest ținut, și anume: Precup Anton preot, Luchi Iosif maior în pens., Dr. Popinion avocat, Dr. Victor Onișor, avocat, Dr. Dionisiu Login avocat, Linul Macedon învățător prim., Pletos Grigore profesor, Haliță Alexandru, profesor, și Haliție Ioan profesor.

Un comunicat. „Monitorul oficial“ din București publică următorul comunicat: „Mai multe diare străine răspândesc scirile cele mai neadevurate asupra României, mai ales în urma călătoriei d-lui Bernard Lazare. Se pretinde, că funcționarii publici au răspuns la un apel antisemit al studenților și s'a fi presidat întruniri publice contra evreilor, că în timpul pretrecerii d-lui Bernard Lazare s'au devastat magazinele evreesci. Ne aceste sciri sunt neadevurate. Nici un neajuns nu s'a făcut vre-unui străin de orice naționalitate și de orice religione. Atitudinea d-lui Bernard Lazare a fost, atât la Iași cât și la București, provocătoare și de scop vădit a ațîța pe israeliți și a produce veri scandal. Acesta a fost evitat numai prin pacinica atitudine a populațiunii atât din Iași, cât și din București. Cuvânturile de ordine, ce d-l Lazare a dat, este că ordinerile vor fi profitabile situațiunii evreilor din România, pe când cuvântul de ordine al fie-cărui locuitor din regat, român său străin, nu pôte fi altul de cât ordine și liniște.“

Furtună în „Reichsrath“. În ședința dela 2 Iunie a „Reichsrath“-ului de la Viena **Dasinszky** și soții au anunțat o cerere urgentă în afacerea grevei mun-

citorilor din Lemberg. În motiune se dăce, că cu privilegiul demonstrațiilor din Lemberg husarii au pușcat asupra muncitorilor, dintre ei **cinci-spre-dece au cădut morți, ér dece** au fost grav răniți. În decursul prezentării motiunii social-democrației și radicalii cehi au făcut un sgomot mare. Strigări de: **Unde e ministru-președinte? Aduceți pe ministru-președinte** se aușiau din toate părțile. După sosirea lui Koerber a început să vorbescă **Dasinszky** atacând aspru guvernul și numindu-l „ministeriul uciderilor în massă“. Liniștea numai târziu s'a restabilit.

Censură de profesor. Din Budapesta primim scirea, că absolventul de teologie și student în filosofie, d-l Vasile Stan din Sohodol (Munții Apusenii) a depus în 31 Maii cu forțe bun succes censura de profesor. D-l Stan este bursier al archidieceșei de Sibiu.

Pentru masa studenților români din Brașov au intrat dela d-l Nicolae Mocanu 20 corone întru amintirea neuitatei sale soții **Elena**. — Primescă piosul donator cele mai vii mulțămite. **Diracțiunea școlilor medii gr. or. române din Brașov.**

Un maial vor arangia învățătorii dela școlile române din A.-Julia, Joi în 5 Iunie st. n. 1902 (în ziua de Ispas) în „Grădina Popilor“. La 2 ore p. m. excursiune cu elevii către „Prater“ și reîntorcere în „Grădina popilor“; ér la 8 ore séra se începe dansul pentru adulți. Prețul de intrare: de persónă 1 cor.; de familie à 3 persóne 2 cor. 40 bani; Părinții elevilor: de persónă 60 bani. Venitul curat e destinat: 1/2 pentru crearea unui fond cu scopul de a-se clădi un edificiu comun pentru școlile române de ambe confesiunile din loc, ér 1/2 ca premii elevilor la examen. Suprasolvirile se primesc cu mulțămite și se vor chita pe cale diaristică.

Capitulul Catedral greco-catolic de Oradea-Mare cu inima înfrântă de durere, dér tot-odată cu resignațiune deplină în voia nescrutabilă a lui Dumnezeu încunosciițeză, că

Escolentisimul și Reverendisimul domn **Michail Pavel** de Peteritye

Episcop diecesan greco-catolic de Oradea-Mare, conte roman, Asistent la tronul papal, Prelat domestic al Sfinției Sale Pontificalui Roman, Consiliariu Intim de Stat al Majestății Sale Ces. și Reg. Apostolice, Proprietar al strălucitului Ord al Corónei de fier Clasa I., Cavalier al Str. Ord. Franciscos Iosif I., Regeneratorul și al doilea Fondator al tuturor instituțiilor culturale diecesane, cel mai mare binefăcător al Diecesei, la 1 Iunie la 2 ore dimineța a adormit repentin în Akna-Slatina, în anul 75 al etății, 51 al preoției, 30 al episcopiei și 23-lea al activității Sale apostolice în fruntea Diecesei Oradiei-mari.

Rămășițele pământesci ale Arhierelui plin de merite se vor astruca cu rit bisericesc în Sat-Slatina Miercuri la 4 Iunie la 10 ore a. m., după celebrarea santei liturghii de parastas.

Oradea-mare, 1 Iunie 1902.
In veci amintirea Lui!

Trei maialuri.
(Maialul din Brașov, din Satulung și din Cernat).
Brașov, 4 Iunie 1902.

Luni dimineța se părea, că are să fie timp frumos și că maialul școlilor secundare, care în fie-care an întrunesc în „Stejeris“ o bună parte din populația românească a Brașovului, început cu bun augur, se va continua și termina tot cum s'a început.

Proverbului român însă, „Ziua bună se cunoșce de dimineța“ i-s'a derogat în parte prin plóia strășnică, ce acădută după amiazi pe la orele 1 1/2 și care a ținut mai bine de-o oră. Pe la orele trei însă s'a îndurat cerul și s'au împrașciat. Sô-

rele a apărut din nou, sbicind cât a-i bate în palme pământul și pe drumul, ce duce la „Stejeris“, vedeai pălcuri-pălcuri de excursioniști. Intre aceștia mă aflam și eu.

Sosit la fața locului, veselia era în toiul ei: Muzică militară, muzică de lăutară, scrânciob, dans, mese întinse, grupuri de excursioniști, gustând pe ierbă verde din puși fripți și din tot felul de mâncări și beuturi, aduse ca merinde. Sus pe deal „masa profesorilor“, în jurul căreia se strânseseră profesori și neprofesori, toți în dispoziția cea mai veselă, cum se cuvine la o asemenea serbare de primăvară.

La orele 7 1/2, elevii s'au întors cu muzica în frunte acasă, ér o parte din ceilalți óspeți au mai întârziat nițel și în drumul spre oraș s'au oprit și la „Warte“, unde s'a încins din nou o horă.

Erau deja orele 10 trecute, când ultimii óspeți ai maialului s'au întors.

A doua zi, adevă ziua de sf. Constantin și Elena, fiind sêrbătoare, am făcut o excursiune la Săcele.

Aici éráși maial, și încă nu numai unul, ci două maialuri, unul în Satulung și al doilea în Cernatu, unit cu Turcheșu.

Trebue să le ved pe amândoué, imi diceam, ca să pot raporta deodată cetitorilor „Gazetei“ despre trei maialuri. Cred, că acesta este cel mai mare record în materie de reportaj. Sê petreci în timp de 24 ore la trei maialuri! Nu este așa?

Cu tramvaiul de 12 și 19 am plecat la Cernatu. Biletul până la Cernatu costă 18 cr. Dêcă însă iai bilet pentru dus și întors, poți face economie de 6 cr. Un asemenea bilet nu e însă valabil, decât pentru o zi. Deși, când plec la Săcele, eu totdeauna plec cu firma hotărîre de-a mă întorce în aceeași zi, totuși nici-odată nu iau bilet de dus și întors. Pentru ce? Pentru-că am experiența, că din Săcele, pe lângă totă hotărîrea firmă, nici-odată nu te lasă să pleci până a doua zi. Așa am pățit-o cu părintele Verzea în carnaval și așa am pățit-o acuma cu părintele Urdea.

Din Cernatu am plecat mai întâiu cu părintele Urdea la maialul din Satulung, unde am nimerit-o tocmai bine: Părintele Verzea, tinêrul, cu dómna, și întreg corpul didactic tocmai puneau masa. „E voinică sócra“, am dis noi, și am primit cu plăcere ospitaliera invitare, ce ni-s'a făcut.

Nu era însă scopul nostru să rămânem aici, și ast-fel cu regrete reciproce a trebuit să ne despărțim și să mergem la maialul Cernătenilor și Turcheșenilor, ér drumul până acolo ține mai bine de-o oră.

Sosind la locul maialului, ce se ținea la pólele dealului „Highis“, am avut plăcuta surprisă de a găsi și aici o societate alêsă compusă din cunoscuți. Intre aceștia am găsit și un cunoscut necunoscut, pe d-l Ioan Belloiu, care așa de bine sémănă cu frații săi, în special cu d-l profesor pensionar și senator dela Bêrlad, d-l **Stroe Belloiescu**, încât l'am cunoscut numai decât. Repede am și propus să-i trimitem d-lui Stroe Belloiescu o ilustrată, pe care am iscălit-o cu toții, în primul rând frațele d-sale, Ioan.

Nu pot lăsa nerelevat faptul, că dintre frații Belloiesci 6 la număr, originari din Cernatu, cinci înși au trecut în România, și trăiesc și ađi patru din ei, ocupând poziții foarte respectate. Dintre toți frații mai de aproape cunosc pe „bădica Stroe“ din Bêrlad, care s'a distins prin faptele sale filantropice și culturale. Cred, că nu esagerez, dêcă spun, că suma cheltuită de d-l Belloiescu pentru scopuri culturale întrece cifra de 100.000 lei. Pentru „Asociațiunea“ noastră a dat 20.000 lei, la școla din satul său natal, edificată dintr-o colecță inițiată de p. Urdea, a contribuit cu o sumă de 1000 lei și și-a rezervat dreptul de a mai face o fundațiune. M'am dus ađi dimineța la biserica din Cernatu să ved frumósa cruce de marmóră ridicată la mormântul părinților de către cei șese vrednici fii. M'am dus și la școlă și am vădut numele d-lui Stroe Belloiescu pe-o placă de marmoră la primul loc între fundatori. Și mi-a plăcut acest lucru. Mi-a plăcut, că fiul eșit din comuna sa natală și ajuns la stare bună, nu uită de locul, unde i-a stat légănul.

Întorcându-mé spre casă, în Bacifalu étă că se urcă în tramvaiu un alt senator, originar din Săcele, d-l Gh. Eremia din Brăila.

D-l Eremia are un fiu în statul major al armatei germane, trimis acolo din partea României. Cunoșce pe tinêrul oficer personal și de aceea m'a interesat să știu, când vine acasă, pentru-că mi-se pare, că au trecut 10 ani de când servește în armata germană. D-l Eremia mi-a răspuns, că fiul său de 10 Maii a fost numit căpitan și că de tómnă se va întorce și își va ocupa postul său în armata română.

Éta darea mea de sémă asupra celor trei maialuri și asupra impresiilor culese cu acésta ocașiune.

Rep.

Diverse.

Formarea urechei și muzica. Ai forma urechilor musicală?... Etă o întrebare, pe care ar face bine să și-o pună toți musicanții în fașă, fie cântăreți ori cântărețe, fie compozitori, ori executanți, mai înainte de a îmbrățișa cariera artistică. Căci, dêcă urechea va avé o formă într'adevăr armoniósă, vor isbuti, pe când în cazul contrar fi aștéptă un nesucces sigur. Acésta teorie a fost expusă foarte pe lung, și în chipul cel mai serios din lume, de către un doctor german, care pretinde, că e un raport strins între simțul musical și circumvoluțiunile pavilionului urechei. Doctorul a ajuns la acésta conclusiune în urma unei observațiuni, ce a făcut asupra unui portret al lui Mozart, care se află la museul din Salzburg, conclusiune a cărei exactitate pretinde, că a verificat-o într'o mulțime de casuri particulare.

Loteria de stat a XXII. Losurile loteriei de stat c. r. pentru scopuri militare filantropice sunt foarte căutate. Din 16,404 câștiguri în bani gata în suma totală aproape de-o jumătate milion coróne, se pot câștiga 200,000, 15,000, 10,000 coróne. Losuri sunt de vânzare la case de bancă, trafic, colecturi de loterie.

„ALBINA“ institut de credit și de economii
Filiala Brașov.

Conspectul operațiunilor în luna Iulie Aprilie 1902.

Intrate:

Numărar cu 1 Maii 1902	cor.	207,25-67
Depuneri spre fructificare	"	194,217-42
Cambii rescumpătate	"	320,272-37
Conturi curente	"	34,953-47
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	"	51,286-34
Monetă	"	7,838-14
Comisiuni, cupóne și efecte	"	84,051-10
Bănel	"	43,930-92
Interese și provisiuni	"	31,976-49
Diverse	"	14,054-19
	cor.	803,306-11

Eșite:

Depuneri spre fructificare	cor.	176,400-99
Cambii escomptate	"	335,804-40
Conto curent	"	39,185-98
Imprumuturi pe efecte și alte imprumuturi	"	37,050—
Monetă	"	5,942-18
Comisiuni, cupóne și efecte	"	82,066-08
Interese și provisiuni	"	1,784-19
Șese și salare	"	3,382-22
Bănel	"	78,880-56
Diverse	"	16,982-95
Numărar cu 31 Maii 1902	"	25,826-56
	cor.	803,306-11

N. P. Petrescu m. p. C. Aisér m. p.
dirigent. cassar.
Iosif Oncioiu m. p.
contabil.

Sosiți în Brașov.
Pe zilele de 1 și 2 Iunie 1902.

Hotel Europa: Dima, comerciant, Ploesci. Löwy, Schreiner, voiajor, Fuchs, Kaufmann, Handel, Schmeer, Müller, voiajor, Balassa inginer. Blázek, director, Pesta. Pick, voiajor, Viena. Kaszinczky, funcțior, Clușiu. Hackel, voiajor, Praga. Hollaky, funcționar, Dr. Lázár, fisorgêbirén, Gy.-Szt.-Miklos, Szánto, voiajor, Kiss, redactor, Rákosi, Dr. Pekár, deputați, Pesta, Klimont, comerciant, Kohn, Altar, voiajor, Viena. Grosu, proprietar, Brăila. Thumann, inginer, Halle, Weit-hase, voiajor, București.

Grand-Hotel: Pick, voiajor, Pesta. Friedmann, Raucher, c. și r. aspirant de ofițer, Arad, Jakabi, notar, Magaré, Adolf, Kaufman, Klein-Laszlen, Gyivici, Pitesci. Weisz, Sinaia, comerciant. Hotel Orient: Maran, fabricant, Ploesci, Klausnitzer, șef de afaceri, Ludwig, locotinent, Covasna, Szócs, zugrav, Brăila.

Hotel Pomul verde: Ugron, propr. de ferestreu, Covasna, Demeter, funcționar, Satmar, Baritzeti, funcționar la căile ferate, Deși. Kálmán respicient, Giléu.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureștanu.**
Redactor responsabil: **Traian H. Pop.**

P. N. 8058—1902.

Concurs.

Devenind la casa de amanetare oraşenescă, în vacanţă postul de estimatoriu de reule preţioase: pentru întregirea aceluia, se escrie concurs.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar anual 1400 cor.;
2. Relut de cortel 20%, socotite după salarul anual, şi;
3. 5 adause cvinvenale à 100 corone.

Doritorii de a ocupa acest post au să dovedescă cu documente:

- a) cunoscinţele lor speciale de maestrie în mărfuri de aurărie — argintărie şi juvele respective negociarea cu mărfuri de aurărie — argintărie;
- b) cultura şcolară,
- c) etatea (atestat de botez),
- d) purtarea morală (atestat dela autoritatea poliţienescă),
- e) aptitudinea phisică şi psihică (atestat medical) şi
- f) cunoscinţa limbelor: româna, germăna şi maghiara.

Petiţiunile timbrate în regulă şi însoţite de documentele sus amintite sunt a-se înainta magistratului oraşenesc cel mult până la 19 Iunie a. c. 12 ore din zi, şi au să conţină declaraţiunea, în ce mod intenţionează concurentul a presta cauciunea de serviciu egală cu plata sa de pe un an.

Tot de-odată se atrage atenţiunea concurenţilor, că nou alesul estimator de preţioase e deobligat a contribui la fondul de pensiuine cu cvotele provădute în § ul 26 al sta-

tutului de pensiuinI pentru oficianţii dela casa de amanetare

Se observă mai departe, ca banii pentru locuinţă, în sensul conclusului reprezentanţei oraşenesci dela 2 Martie 1885 se vor estrada la finea fie-cărui an, numai după-ce se va sci mărimea câştigului net disponibil. Dcă însă, câştigul net disponibil n'ar ajunge pentru acoperirea banilor de cvartir, atunci oficianţul e obligat a-se supune la o detragere proporţională din banii sei de cvartir.

Ce privesce adausele la cvinvenale, se observă, că si acelea în sensul conclusului reprezentanţei oraşenesci dela 20 Decemvre 1899 — s'au votat în debitul venitului net dela casa de amanetare oraşenescă.

In fine, se mai fac atenţi reflectanţii la postul de estimatoriu de preţioase, că referitor la drepturile şi datorinţele lor în această calitate işi pot lua informaţiuni mai de aprópe la d-l Senator mag. Alfred Schnell, ca preşedinte al comisiuinei direcţionale dela casa de amanetare.

Braşov, 24 Maiu 1902.

1—2.(541). *Magistratul oraşenesc.*

TABLOURI

ca ornament în casă,
incadrate şi în foi, asortiment mare, se pot cumpăra cu preţuri extra-ordinare de ieftine în

Salonul de frizat a lui

Haberman

Braşov, Strada Orfanilor nr. 7.
2-2.(547).

Felső-Ucsán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1902 évi április hó 2-ik napján.

A. kir. járásbíróság mint tlkönyvi hatóság.

Schupiter,
kir. aljbíró.

(509).1—1

235—1902

végrh. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zernesti kir. járásbíróság 1900. évi Sp. 39/9 sz. végzése következtében Dr. Manoiu Miklos brassói ügyvéd által képviselt Prehal Antal a-moecsi lakós javára Rátiu Mária simoni lakosnő ellen 60 kor. — fil. s jár. erejéig 1900 évi május hó 21-kén foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 636 korona 40 fillre becsült következő ingóságok u. m.: házi butorok, könyvek, szőnyegek, ezüstnéműek stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a zernesti kir. járásbíróság 1900 évi V. 130/ az. végzése folytán 60 kor. tőke követelés, ennek 1897 évi január hó 5-ik napjától járó 8% kamatai és eddig összesen 130 kor. 20 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Simonban Rátiu Mária lakosnő leendő eszközlésére 1902-ik év június hó 14-dik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adadni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Zernesten, 1902 évi május hó 27-ik napján.

Huszár Vilmos,
kir. bir. vghjtó.

1—1.

262—1902

végrh. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zernesti kir. járásbíróság 1902 évi Sp 19/5 számú végzése következtében, Dr. Manoiu Miklos brassói ügyvéd által képviselt Ghighimoe I. Jon zernesti lakós javára Piroscă I. Jón zernesti lakós ellen 15 kor. s jár. erejéig 1902 évi április hó 10-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 673 kor. 20 fillre becsült következő ingóságok u. m. 2 ökör, 1 sertés, 1 tehén, széna, stb nyilvános árverésen eladatnak

Mely árverésnek a Zernesti kir. járásbíróság 1902-ik évi V. 123/2 számú végzése folytán 15 kor. tőkekövetelés és eddig összesen 66 kor. 40 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Zernesten Piroscă I. Juon lakosnő leendő eszközlésére 1902 Junius hó 12-ik napjának délelőtti 12 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adadni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik

Kelt Zernesten, 1902 évi Május hó 27-ik napján.

HUSZÁR VILMOS
kir. bir. vegrehajtó.

1—1.

ANUNȚ.

Subscrisul am onóre a aduce la cunoscinţa On. public, că mi-am deschis aici în Braşov un atelier de văpsitorie de mobile şi binale.

Cunoscinţele mele ce le-am câştigat după o praxă mai îndelungată prin străinătate în branşa acesta imi dau totă posibilitatea de-a mulţami pe On. public în tóte privinţele.

Efteptnesc orí-ce lucrări de văpsitorie pe fier şi lemn. Precum: mese şi scaune de grădină şi altele. Imitez tot-odată în natur: Mahonul, Palisander, Nucul, Stejarul, Vişinul, imitaţie de plută şi de trestie, parcheturí (pe podele), şi lucrul de binale (edificiu) etc. etc.

Rog pe On. public la cas de trebuinţă a mă înscinţa prin o carte postală, asigurându-l, că-l voi mulţami pe deplin pe lângă preţurile cele mai moderate.

Cu tótă stima:

DUMITRU BUCĂ,

măestru-păvsitor, Braşov, Pe Cóstă Nr. 33.

1—3.(548)

Sz. 2618—1902

tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. jrbíróság, mint telekkönyvi hatóság, közhírré teszi, hogy Flach Iános végrehajtonak Miháiu Dionise a lui Nicolae végrehajtást szenvedő elleni 4000 kor. — filler tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbíróság) területén felső-ucsai 111. sz. tljkvben adós és Mihaiu Miklos nevén álló A †

254, 255	hrs. egész ingtlnra	3956	hrs. egész ingtlnra	3 kor.
256, 257	" " "	4482	" " "	32 "
925, 926	" " "	4634	" " "	1 "
983	" " "	5740	" " "	19 "
1014	" " "	6283	" " "	4 "
1894	" " "	6603	" " "	33 "
2103, 2175	" " "	6628, 6629	" " "	60 "
2655, 2658	" " "	6640, 6641	" " "	" "
3806	" " "	6634	" " "	15 "
3865	" " "	7345	" " "	24 "
3-72	" " "	7598, 7714	" " "	47 "
3875	" " "	3	továbbá a felső-ucsai 277 sz. tljkvben adós Mihaiu Mária szül. Purece, Mihaiu George lui Vasile és Mihaiu Nicolae nevén álló A † 5072, 5073 hrsz. egész ingatlanra 38 kor., továbbá a felső ucsai 340 sz. tljkvben Mihaiu Mária szül. Purece adós, Lupu Nicolae a lui Juon (kinek neje Moldován Éva), Lupu Juon a lui Juon, Lupu Chiva s.ül. Stefan, Lupu Chiva a lui Josif, Mihaiu George a lui Vasile, Mihaiu Nicolae, Vladu Vasile és neje szl. Lupu Paraschiva, kiskoru Gavrila Anna lui Moise és Lupu Pável nevén álló A † 5133—5138 hrsz. egész ingatlanra 24 kor.; továbbá a f. ucsai 414 sz. tljkvben Mihaiu George a lui Comán (kinek neje Bogdanel Anna) adós, Lupu Nicolae a lui Juon (kinek neje Moldován Éva), Lupu Juon a lui Juon, Mihaiu Nicolae és kiskoru Gavrila Anna lui Moise nevén álló A † 5914—5917 hrsz. egész ingatlanra 16 kor.; továbbá a felső ucsai 423 sz. tljkvben Verenia Safta szl. Bonasiu, Verenia George a lui Nişin (kinek neje Stefan Vutia), adós. Colcier Georgené szl. Vernia Rachira, Vernia Aniszia a lui Nicolae, Verenia Mária a lui Vasile, Vernia Fia a lui Vasile, Vernea Vasile a lui Manuilă, Vernia Vasile a lui Emanuilă, Mihaiu Nicolae, Vernia Alexandru kinek neje Czirmonia Savina nevén álló A † 1840, 1841 hrsz. egész ingatlanra 54 kor.; továbbá a felső-ucsai 464 sz. tljkvben Borzea Vasile (a lui Nattanailă) kinek neje Hoaja Mária), adós és Mihaiu Nicolae nevén álló A † 1225 hrsz. egész ingatlanra 54 kor.; továbbá a felső ucsai 600 sz. tljkvben adós Lupu Nicolae a lui Dumitru (kinek neje Gindia Paraschiva) és Mihaiu Nicolae nevén álló A † 4573—4583 hrsz. ingatlanra 30 kor. Végül a felső-ucsai 637 sz. tljkvben adós Lupu Nicolae a lui Juon (kinek neje Moldován Éva), Lupu Juon a lui Juon, Mihaiu Nicolae és kiskoru Gavrila Anna lui Moise nevén álló A † 7851—7853 hrsz. egész ingatlanra 19 korona	

Összesen 1528 kor.

ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1902 évi Junius hó 23-ik napján délelőtt 9 órakor